

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

Başvuru Numarası : 2014/5259

Karar Tarihi : 12/3/2015

Başkan : Alparslan ALTAN

Üyeler : Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Recep KÖMÜRCÜ

Engin YIDIRIM

Celal MÜMTAZ AKINCI

Raportör : Aliye YILDIZ VARSIN

Başvurucu : İstanbul Otelcilik ve Turizm Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. Mehmet ÇETİNKURŞUN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, otel inşaatının yıkılmasına dair Alaçatı Belediye Encümen kararının değerlendirilmesi için idareye yaptığı başvurunun zımnen reddedildiğini, zımni ret işleminin iptali talebiyle açtığı davada ileri sürdüğü iddialar esastan incelenmeden davanın kesin hüküm nedeniyle reddedildiğini belirterek, Anayasa'nın 35., 36., 38. ve 48. maddelerinde tanımlanan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 15/4/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine doğrudan yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm Birinci Komisyonunca, 22/10/2014 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 14/11/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Adalet Bakanlığının 18/12/2014 tarihli yazısı ile Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarına ve bu kapsamda sunulan görüşlerine atfen görüş bildirilmeyeceği beyan edilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve ekleri ile başvuruya konu yargılama dosyası içeriğinden tespit edilen ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Alaçatı Belediyesi tarafından başvuru şirkete otel yatırımı projesi çerçevesinde inşaat başlanması için 11/5/1992 tarihinde ön izin verilmiş, başvuru inşaatın subasman seviyesini tamamlamış ve Turizm Bakanlığınca söz konusu proje hakkında 25/6/1992 tarihinde yatırım teşvik belgesi ve turizm yatırım belgesi verilmiştir.

8. Başvurucunun talebi üzerine Alaçatı Belediyesi tarafından 10/7/1992 tarihinde inşaat ruhsatı verilmiştir. İnşaatın süresinde tamamlanmaması nedeniyle Alaçatı Belediyesince 31/8/1998 tarihinde inşaat ruhsatı yenilenmiştir.

9. Söz konusu otel inşaatı tamamlanmış, Alaçatı Belediyesince 17/11/2000 tarihinde yapı kullanma izni verilmiş, başvuru şirket tarafından otelcilik faaliyetine geçilmiştir.

10. İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesinde Alaçatı Belediye Başkanı ve üç belediye personeli hakkında açılan davada, Mahkemenin 18/12/2000 tarih ve E.1999/440, K.2000/407 sayılı kararıyla, başvuru şirket adına düzenlenen otel inşaatı yapı ruhsatının sahte olduğu tespiti yapılarak sanıkların sahtecilik suçunu işlemeleri nedeniyle hapis cezasıyla cezalandırılmalarına hükmedilmiştir. Anılan karar, Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 2/5/2001 tarih ve E.2001/5276, K.2001/50454 sayılı kararıyla onanmış, bu karara karşı yapılan itiraz ise Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 3/7/2001 tarih ve E.2001/6-142, K.2001/147 sayılı kararıyla reddedilmiş ve karar aynı tarihte kesinleşmiştir. Anılan davada sanıkların yargılamanın yenilenmesi talepleri 28/8/2001 tarihli kararlar kabul edilmiş, ancak Mahkemenin 26/9/2002 tarih ve E.1999/440, K.2000/407 sayılı ek kararıyla, adli tatil döneminde verilmiş olan 28/8/2001 tarihli kararın usule aykırı olduğu, sanıklar vekili tarafından ileri sürülen hususların kesinleşmiş mahkeme kararının değiştirilmesini gerektirecek etki ve nitelikte deliller olmadığı gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesi talebinin kabulüne ilişkin kararın kaldırılmasına, infazı durdurulan hükümlerin infaza verilmesine hükmedilmiştir.

11. İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 18/12/2000 tarih ve E.1999/440, K.2000/407 sayılı kararı sonrasında Alaçatı Belediyesi Encümeninin 27/9/2002 tarih ve 403 sayılı yıkım kararıyla, inşaatın ruhsatının sahte olarak verildiğinin hükme bağlandığı gerekçesiyle yargı kararı uyarınca söz konusu otel binasının yıkılmasına karar verilmiştir. Anılan yıkım kararı şöyledir;

“hernekadar adı geçen inşaat sahiplerinin 11/5/1992 tarih ve 78 imar durum belgesiyle yenilenen 7/12/1990 tarihli imar durum belgesine dayanılarak projesinin hazırlandığı, projesinin Belediyemiz İmar Dairesince 22/5/1992 tarihinde 3194 sayılı İmar Kanunu, 2634 sayılı Turizm Teşvik Kanunu, 2863 sayılı Kültür Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu ile bu kanunlara dayanılarak çıkarılan yönetmelik, genelge ve imar planlarına ve plan notlarına uygun bulunarak onaylandığını, Turizm Bakanlığından 25/6/1992 tarihinde Turizm Yatırım Belgesi aldığı, 3/7/1992 tarihli dilekçe ile Yapı Ruhsatı istediği, bu belgelere dayanarak 10/7/1992 tarihinde aldığı 2.50.50 numaralı yapı ruhsatı yasal düzenlemeye uygun ise de, Anayasa gereğince uygulanması gereken yargı kararı karşısında zorunlu olarak yasal düzenlemeye uygun bulunmadığının bizzarur kabul edilmesine, bu nedenle söz-konusu otel inşaatının yıkılmasına, yasal süre içinde bu karar aleyhinde bir yargı kararı alınmadığı takdirde yıkım kararının uygulanmasına...”

12. Başvuru şirketin anılan belediye encümeni kararına karşı açtığı dava, İzmir 3. İdare Mahkemesinin 27/2/2003 tarih ve E.2002/1318, K.2003/233 sayılı kararıyla, belgelerde tahrifat yapılarak yapı ruhsatının düzenlendiğinin ve sahte olduğunun kesinleşen

yargı kararı ile saptanmış bulunması karşısında, geçerli olmayan yapı ruhsatına dayanılarak inşa edilen ve esasen ruhsatsız konumda bulunan uyumsuzluk konusu yapının yıktırılmasına ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

13. Anılan karar, Danıştay 6. Dairesinin 23/11/2004 tarih ve E.2003/2833, K.2004/5898 sayılı kararıyla onanmıştır. Başvurucunun karar düzeltme istemi aynı Dairenin 8/6/2005 tarih ve E.2005/1844, K.2005/3374 sayılı kararıyla reddedilmiş, karar aynı tarihte kesinleşmiştir.

14. Başvurucunun aynı işlemin iptali istemiyle açtığı dava İzmir 3. İdare Mahkemesinin 5/7/2006 tarih ve E.2006/1413, K.2006/1024 sayılı kararıyla reddedilmiş, karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

15. Başvurucu, yapı ruhsatı iptal edilmeden ve 3/5/1985 tarih ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesindeki şartlar yerine getirilmeden yıkım kararı verildiği iddialarıyla yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmuştur. Başvurucunun yargılamanın yenilenmesi talebi İzmir 3. İdare Mahkemesinin 20/9/2006 tarih ve E.2006/1413, K.2006/1143 sayılı kararıyla "yargılamanın yenilenmesi için öne sürülen nedenlerin 2577 sayılı Kanun'un 53. maddesinde sayılan nedenlerden hiçbirine uygun olmadığı" gerekçesiyle reddedilmiştir. Anılan karar Danıştay 6. Dairesinin 5/6/2007 tarih ve E.2007/991, K.2007/3358 sayılı kararıyla onanarak kesinleşmiştir.

16. Başvurucu Alaçatı Belediye Başkanlığına başvurarak yıkım kararının yeniden değerlendirilerek kaldırılmasını istemiş, bu başvurunun cevap verilmeyerek reddedilmesi üzerine söz konusu zımnî ret işlemine karşı dava açmıştır.

17. İzmir 4. İdare Mahkemesinin 24/3/2010 tarih ve E.2009/1668, K.2010/330 sayılı kararıyla, "aynı işlemin iptali istemiyle üçüncü kez açılan davanın kesin hüküm nedeniyle esasına girilmeden incelenmeksizin reddi gerektiği" gerekçesiyle dava reddedilmiştir.

18. Başvurucunun temyizi üzerine anılan karar, Danıştay 14. Dairesinin 13/11/2012 tarih ve E.2011/9637, K.2012/7936 sayılı kararıyla, başvuru tarafından kaldırılması istenen 27/9/2002 günlü encümen kararına karşı açılan davanın reddedildiği ve kararın kesinleştiği, kesinleşen yargı kararı ile hukuka uygun olduğu saptanan encümen kararının kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun incelenme olanağı bulunmadığı gerekçesiyle onanmıştır. Başvurucunun karar düzeltme istemi, aynı Dairenin 8/1/2014 tarihli kararıyla reddedilmiştir. Söz konusu karar başvuru vekiline 17/3/2014 tarihinde tebliğ edilmiştir.

19. Başvurucu 15/4/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

20. 3194 sayılı Kanun'un 32. maddesi şu şekildedir;

"Bu Kanun hükümlerine göre ruhsat alınmadan yapılabilecek yapılar hariç; ruhsat alınmadan yapıya başlandığı veya ruhsat ve eklerine aykırı yapı yapıldığı ilgili idarece tespiti, fenni mesulce (...) (3) tespiti ve ihbarı veya herhangi bir şekilde bu duruma muttali olunması üzerine, belediye veya valiliklerce o andaki inşaat durumu tespit edilir. Yapı mühürlenerek inşaat derhal durdurulur.

Durdurma, yapı tatil zaptının yapı yerine asılmasıyla yapı sahibine tebliğ edilmiş sayılır. Bu tebligatın bir nüshası da muhtara bırakılır.

Bu tarihten itibaren en çok bir ay içinde yapı sahibi, yapısını ruhsata uygun hale getirerek veya ruhsat alarak, belediyeden veya valilikten mühürün kaldırılmasını ister.

Ruhsata aykırılık olan yapıda, bu aykırılığın giderilmiş olduğu veya ruhsat alındığı ve yapının bu ruhsata uygunluğu, inceleme sonunda anlaşılırsa, mühür, belediye veya valilikçe kaldırılır ve inşaatın devamına izin verilir.

Aksi takdirde, ruhsat iptal edilir, ruhsata aykırı veya ruhsatsız yapılan bina, belediye encümeni veya il idare kurulu kararını müteakip, belediye veya valilikçe yıktırılır ve masrafi yapı sahibinden tahsil edilir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

21. Mahkemenin 12/3/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurunun 15/4/2014 tarih ve 2014/5259 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

22. Başvurucu, kendisine verilen inşaat ruhsatı ve bu ruhsata ve eki projelere uygun olarak yapılmış olan otel inşaatının hukuka uygun olduğunu, İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi kararının belediye başkanı ve üç belediye çalışanına ilişkin bir karar olduğunu, bu kararın inşaat sahipleri ile bir ilgisinin olmadığını, dolayısıyla şahıslar hakkında verilmiş olan ceza kararının belediyece uygulanmasının söz konusu olamayacağını, İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi kararında otelin yıkılması gerektiği yönünde bir gerekçe bulunmadığını, belediye encümeninin yıkım kararının kendi içinde çelişkili olduğunu, 3194 sayılı Kanun'un 32. maddesindeki şartlar yerine getirilmeden yıkım kararı verilmesinin hukuka aykırı olduğunu, yıktırılmasına karar verilen yapının inşaat ve iskan ruhsatlarının halen iptal edilmemiş olması dolayısıyla geçerli olduğunu, Kıyı Kanunu'nda yapılan değişiklikten yararlanmak için herhangi bir usulsüzlük yapılmasının söz konusu olmadığını, inşaatın imar mevzuatına uygun olarak ve gerekli izinler alınmak suretiyle tamamlandığını, bu nedenle mal sahipleri için müktesep hak doğduğunu, derece mahkemesinin kesin hüküm nedeniyle davanın reddi kararının hukuka aykırı olduğunu, İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi kararında bahsedilen inşaat ruhsatının 10/7/1992 tarihli ruhsat olduğu halbuki inşaatın süresinde tamamlanamaması sebebiyle bu ruhsatın 31/8/1998 tarihinde yenilenmiş olduğundan ceza mahkemesi kararının bu ikinci ruhsat bakımından hiçbir etkisinin bulunmadığını, uyuşmazlığın eksik inceleme ve değerlendirmeye dayalı olarak sonuçlandırıldığını, ortada süregelen ihlal durumu bulunduğundan Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisizliğinin söz konusu olmadığını, benzer yönde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatlarının bulunduğu, derece mahkemelerinin kesin hükümden bahisle işin esasına dahi giremeyişi nedeniyle temel hak ihlalini giderecek etkili yargı yolu bulunmadığını, bu nedenle iç hukuk yollarının tüketilmemesinin söz konusu olmadığını, mülkiyet hakkına müdahale bulunduğundan ihlalin giderilmesi gerektiğini belirterek, Anayasa'nın 35., 36., 38. ve 48. maddelerinde tanımlanan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

24. Başvurucu, imar mevzuatına uygun olarak inşaatın yapımına başladığı halde Ağır Ceza Mahkemesi kararı gerekçe gösterilerek iddiaları hakkında bir karar verilmeden inşaatın yıkımına dair işlemin iptali istemiyle açtığı davanın reddine karar verilmesinin anayasal haklarını ihlal ettiğini ileri sürmüştür. Başvurucunun Anayasa Mahkemesinin bireysel başvurucuları inceleme yetkisinin başladığı 23/9/2012 tarihinden sonra kesinleşen

davada ileri sürdüğü iddiaların kesin hüküm nedeniyle reddedildiği hususu göz önünde bulundurulacak olursa aşağıdaki şekilde karar verilmesi gerektiği değerlendirilmektedir.

i. İzmir 3. İdare Mahkemesinin Kararı Nedeniyle Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiği İddiası

25. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesinin (8) numaralı fıkrası şöyledir:

“Mahkeme, 23/9/2012 tarihinden sonra kesinleşen nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılacak bireysel başvuruları inceler”.

26. Anılan Kanun hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesinin yetkisinin zaman bakımından başlangıcı 23/9/2012 tarihi olup, Mahkeme, ancak bu tarihten sonra kesinleşen nihai işlem ve kararlar aleyhine yapılan bireysel başvuruları inceleyebilecektir. Bu açık düzenleme karşısında, anılan tarihten önce kesinleşmiş nihai işlem ve kararları da içerecek şekilde yetki kapsamının genişletilmesi mümkün değildir.

27. Öte yandan, Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisi için kesin bir tarihin belirlenmesi ve Mahkemenin yetkisinin geriye yürür şekilde uygulanmaması hukuk güvenliği ilkesinin bir gereğidir (B. No: 2012/51, § 18, 25/12/2012).

28. Olağan kanun yollarına başvurulması sonucu kesinleşen mahkeme kararlarından sonra, kararların yerine getirilmesi konusunda yetkisi bulunmayan kurum veya organlara başvuruda bulunulması etkili bir başvuru yolu olmadığı gibi, bu başvurunun reddine karar verilmesi de Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunabilmek için yeni bir hak ve yetki vermeyecektir. Tüketilen yolun Anayasa Mahkemesi önündeki başvuruya konu olan duruma çözüm getirme, başka bir ifadeyle Anayasa'yı ihlal ettiği iddia edilen hususun düzeltilmesini ve ihlalin ortadan kaldırılmasını sağlayabilme özelliğine sahip olması gerekir. Mahkeme, başvuru konusu olaya etkin bir çözüm sunacak yetkisi olmayan kurum ve organlara başvurularak davanın canlandırılmasına ve başvurunun zaman bakımından yetki kapsamına alınmasına izin vermemektedir (B. No: 2012/829, § 32, 5/3/2013).

29. Başvuru konusu olayda, Alaçatı Belediyesi Encümeninin 27/9/2002 tarihli kararıyla, yargı kararıyla inşaatın ruhsatının sahte olarak verildiğinin hükme bağlandığı gerekçesiyle yargı kararı uyarınca söz konusu otel binasının yıkılmasına karar verilmiştir. Başvurucu şirketin anılan belediye encümeni kararına karşı açtığı dava, İzmir 3. İdare Mahkemesinin 27/2/2003 tarih ve E.2002/1318, K.2003/233 sayılı kararıyla, belgelerde tahrifat yapılarak yapı ruhsatının düzenlendiğinin ve sahte olduğunun kesinleşen yargı kararı ile saptanmış bulunması karşısında, geçerli olmayan yapı ruhsatına dayanılarak inşa edilen ve esasen ruhsatsız konumda bulunan uyumsuzluk konusu yapının yıktırılmasına ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir. Anılan karar, Danıştay 6. Dairesinin 23/11/2004 tarihli kararıyla onanmış, başvurusunun karar düzeltme istemi aynı Dairenin 8/6/2005 tarihli kararıyla reddedilmiş, karar aynı tarihte kesinleşmiştir. Başvurusunun yargılamanın yenilenmesi talebi de İzmir 3. İdare Mahkemesinin 20/9/2006 tarihli kararıyla yargılamanın yenilenmesi için öne sürülen nedenlerin 2577 sayılı Kanun'un 53. maddesinde sayılan nedenlerden hiçbirine uygun olmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

30. Başvurucu, Alaçatı Belediye Başkanlığına başvurarak yıkım kararının yeniden değerlendirilerek kaldırılmasını istemiş, başvurusunun cevap verilmeyerek reddedilmesi üzerine söz konusu zımnî ret işlemine karşı açılan dava “aynı işlemin iptali istemiyle üçüncü kez açılan davanın kesin hüküm nedeniyle esasına girilmeden incelenmeksizin reddi gerektiği” gerekçesiyle reddedilmiştir. Temyiz üzerine anılan karar, Danıştay 14. Dairesinin 13/11/2012 tarihli kararıyla, “başvurucu tarafından kaldırılması istenen 27/9/2002 günlü encümen kararına karşı açılan davanın reddedildiği ve kararın

kesinleştiği, kesinleşen yargı kararı ile hukuka uygun olduğu saptanan encümen kararının kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun incelenme olanağı bulunmadığı” gerekçesiyle onanmış, karar düzeltme istemi, aynı Dairenin 8/1/2014 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

31. Başvurucu, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesindeki şartlar yerine getirilmeden yıkım kararı verilmesinin hukuka aykırı olduğunu, yıktırılmasına karar verilen yapının inşaat ve iskan ruhsatlarının halen iptal edilmemiş olması dolayısıyla geçerli olduğunu, Kıyı Kanunu'nda yapılan değişiklikten yararlanmak için herhangi bir usulsüzlük yapılmasının söz konusu olmadığını, inşaatın imar mevzuatına uygun olarak ve gerekli izinler alınmak suretiyle tamamlandığını, bu nedenle mal sahipleri için müktesep hak doğduğunu, İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi kararında bahsedilen inşaat ruhsatının 10/7/1992 tarihli ruhsat olduğu halbuki inşaatın süresinde tamamlanamaması sebebiyle bu ruhsatın 31/8/1998 tarihinde yenilenmiş olduğundan ceza mahkemesi kararının bu ikinci ruhsat bakımından hiçbir etkisinin bulunmadığını, uyuşmazlığın eksik inceleme ve değerlendirmeye dayalı olarak sonuçlandırıldığını belirtmiştir.

32. Başvurucunun, yargı kararıyla inşaatın ruhsatının sahte olarak verildiğinin hükme bağlandığı gerekçesiyle söz konusu otel binasının yıkılmasına karar verilmesine dair Alaçatı Belediyesi Encümeninin 27/9/2002 tarihli yıkım kararının iptali talebiyle açtığı dava yıkım kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiş, anılan karar temyiz ve karar düzeltme aşamalarından geçerek 8/6/2005 tarihinde kesinleşmiştir. Başvuru konusu karar 23/9/2012 tarihinden önce kesinleştiği için zaman bakımından Anayasa Mahkemesinin yetkisi içinde kalmamaktadır.

33. Açıklanan nedenlerle, başvuru konusu kararın bireysel başvuruların incelenmeye başlandığı tarih olarak belirlenen 23/9/2012 gününden önce kesinleşmiş olduğu anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin 'zaman bakımından yetkisizlik' nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

ii. İzmir 4. İdare Mahkemesinin Kararı Nedeniyle Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiği İddiası

34. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrası şöyledir:

“Bireysel başvuruda, kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapılamaz.”

35. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir.”

36. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Mahkemece kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrasında ise açıkça dayanaktan yoksun başvurular kapsamında değerlendirilen kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin şikâyetlerin bireysel başvuruda incelenemeyeceği kurala bağlanmıştır.

37. Anılan kurallar uyarınca, ilke olarak derece mahkemeleri önünde dava konusu yapılmış maddi olay ve olguların kanıtlanması, delillerin değerlendirilmesi, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması ile derece mahkemelerince uyuşmazlıkla ilgili varılan sonucun esas yönünden adil olup olmaması bireysel başvuru incelemesine konu olamaz. Bunun tek istisnası, derece mahkemelerinin tespit ve sonuçlarının adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda bariz takdir hatası veya açık keyfilik içermesi ve bu durumun kendiliğinden bireysel başvuru kapsamındaki hak ve özgürlükleri ihlal etmiş olmasıdır. Bu çerçevede, kanun yolu şikâyeti niteliğindeki başvurular, bariz takdir hatası veya açık

keyfilik bulunmadıkça Anayasa Mahkemesince incelenemez (B. No: 2012/1027, 12/2/2013, § 26).

38. Başvuru konusu olayda başvurucu, Alaçatı Belediye Başkanlığına başvurarak yıkım kararının yeniden değerlendirilerek kaldırılmasını istemiş, bu başvurunun cevap verilmeyerek reddedilmesi üzerine söz konusu zımnî ret işlemine karşı dava açmıştır. Başvurucu derece Mahkemesinin aynı işlemin iptali istemiyle üçüncü kez açılan davanın kesin hüküm nedeniyle esasına girilmeden incelenmeksizin reddine karar vermesinin anayasal haklarını ihlal ettiğini ileri sürmektedir.

39. Alaçatı Belediyesi Encümeninin 27/9/2002 tarihli yıkım kararının iptali talebiyle açtığı dava yıkım kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiş, anılan karar temyiz ve karar düzeltme aşamalarından geçerek 8/6/2005 tarihinde kesinleşmiştir. Başvurucunun yargılamanın yenilenmesi talebi de Mahkemenin 20/9/2006 tarihli kararıyla yargılamanın yenilenmesi için öne sürülen nedenlerin 2577 sayılı Kanun'un 53. maddesinde sayılan nedenlerden hiçbirine uygun olmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir. Başvurucu yıkım kararının yeniden değerlendirilmesi talebinin idarece zımnî reddi üzerine, zımnî ret işleminin iptali talebiyle dava açmış, İzmir 4. İdare Mahkemesi, 24/3/2010 tarihli kararıyla, aynı işlemin iptali istemiyle üçüncü kez açılan davanın kesin hüküm nedeniyle esasına girilmeden incelenmeksizin reddine karar vermiştir. Başvurucunun temyizi üzerine anılan karar, Danıştay 14. Dairesinin 13/11/2012 tarihli kararıyla, başvurucu tarafından kaldırılması istenen 27/9/2002 günlü encümen kararına karşı açılan davanın reddedildiği ve kararın kesinleştiği, kesinleşen yargı kararı ile hukuka uygun olduğu saptanan encümen kararının kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun incelenme olanağı bulunmadığı gerekçesiyle onanmıştır. Başvurucunun karar düzeltme istemi, aynı Dairenin 8/1/2014 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

40. Başvurucunun iddialarının özünün derece Mahkemesi ve Danıştay tarafından hukuk kurallarının yorumlanmasında isabet olmadığına ve esas itibarıyla yargılamanın sonucuna ilişkin olduğu anlaşılmaktadır.

41. Başvurucu, yargılama sürecinde karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerden bilgi sahibi olamadığına, kendi delillerini ve iddialarını sunma olanağı bulamadığına, karşı tarafça sunulan delillere ve iddialara etkili bir şekilde itiraz etme fırsatı bulamadığına ya da uyuşmazlığın çözüme kavuşturulmasıyla ilgili iddialarının derece mahkemesi tarafından dinlenmediğine ilişkin bir bilgi ya da kanıt sunmadığı gibi Mahkeme ve Danıştay kararında bariz takdir hatası veya açık keyfilik oluşturan herhangi bir durum da tespit edilememiştir.

42. Açıklanan nedenlerle, başvurucu tarafından ileri sürülen ihlal iddialarının, kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu, derece Mahkemesi kararlarının bariz takdir hatası veya açık keyfilik de içermediği anlaşıldığından, başvurunun, diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin "*açıkça dayanaktan yoksun olması*" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

A. Başvurucunun,

1. İzmir 3. İdare Mahkemesinin kararı nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasının “*zaman bakımından yetkisizlik*”

2. İzmir 4. İdare Mahkemesinin kararı nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasının “*açıkça dayanaktan yoksun olması*”

nedenleriyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına,

12/3/2015 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Alparslan ALTAN

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Celal Mümtaz AKINCI